

Sygn. akt IV U 82/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 21 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się K. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2012 r. na okres do 25 października 2014 r.

Sygn. akt IVU 82/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 21 grudnia 2012 r. odmówił K. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18.12.2012 r. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

K. P. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. urodzony w dniu (...), z wykształceniem podstawowym, pracował jako pracownik fizyczny, kopacz. Od 21.03.1993 r. do 31.10.2012 r. pobierał rentę, ostatnio z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 13.09.2012 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 13.09.2012 r. –k.384 ar)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u K. P. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz.

1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu reumatologii, neurologii i psychiatrii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- zaburzenia psychiczne upośledzenia umysłowego prawdopodobnie na poziomie niedorozwoju umysłowego umiarkowanego.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od 26.10.2012 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, stwierdza się u odwołującego zaburzenia psychiczne upośledzenia umysłowego prawdopodobnie na poziomie niedorozwoju umysłowego umiarkowanego. Ujawnia cechy osobowości nieprawidłowej na podłożu charakteropatii padaczkowej, co znacznie upośledza zdolności w zakresie przystosowawczym, a także w zakresie radzenia sobie z powierzonymi obowiązkami. Odwołujący ma obniżony krytycyzm i zdolność oceny otaczającej go rzeczywistości, tym samym ma znacznie upośledzoną zdolność do wykonywania pracy zarobkowej. Przez prawie 20 lat otrzymywał świadczenia rentowe w związku z częściową niezdolnością do pracy, obecnie brak podstaw, by stwierdzić, że stan jego zdrowia poprawił się, a wręcz przeciwnie. W przebiegu procesu starzenia się następuje stopniowe obniżenie sprawności procesów psychicznych, pogłębia się deficyt intelektualny. Badanie psychologiczne z dnia 12.12.2012 r. w odniesieniu do całości danych z akt sprawy oraz stanu psychicznego odwołującego wydaje się dotyczyć innej osoby. Odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy, nie jest możliwe odzyskanie zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k.15-16 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 31 as/

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii i reumatologii oraz biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowe opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie te są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia odwołującego się. Specjaliści wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego się, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Ich opinie były spójne i udzielały odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego psychiatry i jej uzupełnieniu rozpoznając niniejszą sprawę, w świetle której odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo.

Odwołujący nie ustosunkował się do opinii biegłego psychiatry. Organ rentowy wniósł do niej zastrzeżenia i Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego celem ustosunkowania się do zarzutów.

W rezultacie, jedynie lakoniczne i bardzo ogólne zakwestionowanie opinii biegłego przez ZUS, nie mogło być potraktowane przez Sąd jako rzeczowa polemika z wnioskami opinii. Dlatego też w zakresie okoliczności spornych Sąd oparł się na przekonującej i szeroko uzasadnionej opinii tego biegłego oraz na opinii pozostałych biegłych, których opinii organ rentowy nie kwestionował.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. P. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 21 grudnia 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z decyzji ZUS wydanej w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatrę sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż K. P. z uwagi na zaburzenia psychiczne pod postacią zaburzeń psychicznych upośledzenia umysłowego prawdopodobnie na poziomie niedorozwoju umysłowego umiarkowanego spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy jako pracownik fizyczny okresowo od dnia 01.11.2012 r. do 24.10.2014 r. Odwołujący do dnia 31.10.2012 r. pobierał rentę, zatem skoro biegły psychiatra uznał, że odwołujący jest niezdolny od 26.10.2012 r. na okres 2 lat to należało przyznać odwołującemu rentę na wskazany wyżej okres.

Odwołujący ma wykształcenie podstawowe pracował jako pracownik fizyczny, kopacz. Należy zatem stwierdzić, że obecnie odwołujący utracił umiejętności pracy we wskazanym charakterze pracownika fizycznego. Przekwalifikowanie odwołującego do innej pracy biorąc pod uwagę jego wiek (skończył 54 lat), wykształcenie podstawowe i możliwości intelektualne nie jest możliwe i celowe. Odwołujący jest z powodu naruszenia sprawności organizmu częściowo niezdolny do pracy, ponieważ w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji tj. pracownik fizyczny (art.12 ust 3).

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 21 grudnia 2012 r. przyznając K. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2012 r. do dnia 24.10.2014 r.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)